

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12

гр. ХАСКОВО, 12.01.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, III-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СТРАТИМИР Г. ДИМИТРОВ

Членове: БОРЯНА П. БОНЧЕВА-
ДИМИТРОВА
КРАСИМИР Д. ДИМИТРОВ

като разглежда докладваното от БОРЯНА П. БОНЧЕВА-ДИМИТРОВА
Въззивно частно наказателно дело № 20225600600721 по описа за 2022
година

Производството е по реда на [чл. 243, ал.4-8 НПК](#).

Образувано е по частен протест на С. С.- прокурор при РП-Хасково, ТО-Свиленград, която протестира определение № 232/21.11.2022год. на Свиленградския районен съд, постановено по НЧД № 748/2022 г., с което е отменено Постановление от 10.11.2022год. на прокурор от РП- Хасково, ТО- Свиленград за прекратяване на наказателното производство, водено по ДП № 321/2021год. по описа на РУ Свиленград, пр. пр. вх. № 4389/2021год. по описа на РП- Хасково , образувано за престъпление по чл. 134,ал.1т.2 НК на осн. 243, [ал.1, т.1 НПК](#) във вр. [чл. 24, ал.1, т.1 НПК](#) и делото е върнато на ХРП на осн. [чл. 243, ал.4 и ал.5 НПК](#).

В протеста се правят оплаквания за неправилност на атакувания съдебен акт с искане за неговата отмяна.

Пострадалият не е изразил становище по протеста.

ХОС, след проверка на материалите по посоченото дознание, намира протеста за допустим, доколкото е предявен в срока по [чл. 243, ал.6 НПК](#). Разгледан по същество, протестът е неоснователен по следните съображения:

Посоченото досъдебно производство е образувано за престъпление по [чл. 134, ал.1,т.2 НК](#). В хода на производството е било установено следното:

Свидетелят Т. В. Г. живее в гр. С., квартал „Г.“, ул. И. № ** в едноетажна къща с пристройка към нея. Към последната имало изградена външна чешма, която функционирала и била с бетонено корито с дължина около 2.00 м. Намирала се вдясно от входната врата на къщата. Самата къща и прилежащият ѝ двор били частично оградени с оградна мрежа с бетонови колове. Г. решил да изгради бетонова площадка в двора си, вдясно от сградата, като за целта отишъл в ромската махала, за да потърси работници- свидетелите А. З. А., А. И. М. и Д. М. М., които след около половин час още същият ден отишли при него. Те започнали да оформят мястото, където щяло да се излива бетон. След като осигурил работници за обекта си, свидетелят Г. посетил и склад за строителни материали, където

срещнал св. А. В. Ш., който имал товарен камион марка «Мегерус», модел «Дойц 130 М 8» с рег. № ***** бял на цвят. Понеже нямало свободни камиони към склада, свид. Г., въпреки че не познавал Ш., го попитал дали може да откара с неговия камион срещу заплащане бетона до дома му, но А. Ш. отказал, тъй като имал друга работа. Връщайки се следобед да плати материалите, Ш. бил помолен от касиерките да откара бетона на св. Г., тъй като нямало свободни МПС-та за транспорта. Същият се съгласил и каросерията на камиона му била натоварена с около един кубик земно-влажен бетон без примес от вода. Така натоварен, камионът бил посрещнат от св. Г. Тъй като товарният автомобил не можел да влезе в двора на имота през централния вход от улица „И.“, св. Г. се качил в МПС-то при водача да показва как да влезне в двора от продължението на ул. «В.», където било задънена улица /тупик/ в посока към задната фасада на къщата.

Стигайки до задната част на имота, св. Г. слязъл от МПС-то, а водачът Ш. на заден ход преминал по тесен неасфалтиран запрашен път, около който имало дървета и храсти. Докато се движел по тесния неасфалтиран път към двора на имота, клоните и листата на дърветата му пречели да вижда през страничните огледала и затова св. Г. му помагал, давайки му наставления с ръце и с думи за посоката на движение. Водачът, освен това, наблюдавал пътя назад и през огледалото за обратно виждане. След като изминал краткия неасфалтиран път, камионът влязъл в двора и продължил да се движи в посока към чешмата. В този момент св. Г. престанал да му указва пътя, тъй като се намирал пред кабината и нямал видимост към мястото зад камиона. За движението на товарния автомобил вече помагал св. А. И. М. Същият казал на Ш. да даде още малко назад и леко встрани към чешмата. Последният се съгласил да придвижи още малко камиона, въпреки, че пространството било тясно за свободни маневри, разчитайки на св. М., който му давал указания. Движейки се на заден ход в двора на имота, същевременно той наблюдавал назад чрез огледалото за обратно виждане. Движел се със скорост около 3 км/час. Виждал един от работниците, който му давал указания с ръце, който бил свидетелят М. и другият работник, който работел нещо клекнал и който бил свидетелят А. В един момент св. Ш. чул свирене с уста. Чул и св. Г., който му казал, че отзад има човек и да внимава. Затова веднага спрял камиона и го придвижил леко напред. След това, спирайки камиона, Ш. слезнал веднага от него, установявайки, че в св. Д. М. се придържа на мивката, пъшкайки. Заедно със св. М. го положили да легне на земята. Виждайки св. М., св. Ш. разбрал, че го бил затиснал с камиона към чешмата и се притеснил много. Пострадалият Д. М. само ругаел, но не му казал дали и къде изпитва болка.

Малко преди да се случи описаният инцидент, св. М. бил отишъл до външната бетонена чешма в двора на имота, за да налее вода в кофа, която била необходима за работата на свид. М. и на свид. А. През това време, свидетелите М. и А. подготвяли площта, където щели да правят бетонена замазка и където им била необходима водата. Според тях водачът на камиона на заден ход се приближавал към чешмата, след като бил влязъл в двора на къщата, а свид. М. му посочвал с ръце мястото, където трябвало да бъде изсипан бетонът от камиона. Докато наливал вода в кофата и бил с гръб към двора, М. чул А. М., който го предупредил с думите: «Пази се, ще те удари», че трябва да се пази от приближаващия със задната си част товарен автомобил. М. не взел мерки за това и докато камионът се придвижвал в посока към свид. М. всичко било наред, но когато се отклонил със задната си дясна част в посока към чешмата, притиснал към нея пострадалия М. Същият извикал „Ооох“, а свид. М. викнал на водача, за да спре: „Стой, стой!“. Викът на свид. М. бил чул и от свид. Г., който извикал на водача да кара напред: „Давай напред, удари момчето“. Свидетелят Г. обаче не бил видял какво се е случило, тъй като се намирал на тесния път, пред кабината на товарния автомобил и не можел да наблюдава какво се случва до чешмата, която в този момент била закрыта от камиона. Тогава водачът Ш. предприел движение напред и спрял товарния автомобил. През това време М. повърнал в мивката. Свид. М. се приближил до него, а той му заявил, че не усеща десния си крак, заявявайки „Направи ме сакай“. Свид. А. бил леко обърнат към него и редял плочки на земята в клекнало положение и не видял какво се е случило със свид. М., но го чул да вика: „Чичооо, удари ме“. Обръщайки се и отивайки към него, свид. А. забелязал свид. М., който бил облегнат на бетонената мивка. Тогава М. му казал: „Чичо ще ме утрепе, дай си ръката. Чичо, умирам.“ По това време свид. Ш. също се бил приближил към свид. М. и заедно със свид. А., придържайки го с ръце леко го свалили на земята на земята, за да легне.

За случилото се, св. Г. сигнализирал на Спешен телефон № 112 и дал на свид. М. да пие вода, тъй като бил жаден. Обадил се и на бащата на пострадалия – М. С. М., за да го уведоми за станалото със сина му.

На местопроизшествието били изпратени екипи на РУ-Свиленград и на ЦСМП - Хасково. Пристигналите на местопроизшествието полицаи тествали водача Ш. за употребен алкохол, но техническото средство отчело 0.00 промила алкохол в издишания от него обем въздух.

През това време те разговаряли с работниците, като по-възрастният - свид. А. заявил, че е бил доста пиян и не гледал много какво се случва около него.

Свид. М. заявил, че докато е напътствал водача е считал, че свид. Д. М. ще се отмести, чувайки и виждайки камиона и че така ще се предпази сам от евентуален инцидент.

Свид. Ш., от своя страна, заявил, че ще плати всички разноски по лечението на пострадалия, затова полицейският служител Д. уведомил по мобилен телефон с пуснат звук на високоговорител баща му – свид. М. за това. Същият отговорил, че знае къде живее шофьора, ще го намери и „ще се оправим“. Свид. Ш., чувайки тези думи, ги възприел като закана за себе си, жена си и детето си, тъй като му се сторило, че свид. М. М. е много пиян. Полицаят Д. предупредил М. М. да не заплашва Ш., вземайки телефона у себе си. Не след дълго и свид. М. М. пристигнал на мястото на инцидента, при който бил пострадал синът му.

На място пристигнала и линейката с медицинския екип в нея, състоящ се от свид. К. Д. К. – ***** в ЦСМП - Х., филиал С., ***** – свид. М. П. К. и ***** на МПС-то, които установили, че в двора на имота има няколко човека, камион пълен със земно-влажен разтвор и видели пострадалия Д. М. Същият се опирал на чешмата, като бил в изправено положение. Оплаквал се от силни болки в корема и в таза. След като ***** К. поставил първоначална диагноза – „кървящ кореман орган и счупване на таза“, той веднага уведомил в централата на ЦСМП в гр. Х. относно незабавно транспортиране на пострадалия в гр. Х. След това свид. Д. М. бил качен в линейката, за да бъде откаран до медицинско заведение в гр. Х. По време на транспорта до гр. Х. с автомобила на ЦСМП – Х., на свид. Д. М. били назначени нужните към момента медикаменти и медицински процедури, като медицинско лице му поставило инжекция и същият бил откаран в ЦСМП - Х. През цялото време същият бил в съзнание. Всички мероприятия и медикаменти и виталните показатели на пациента - свид. М. били отразени във фиш за спешна медицинска помощ, приложен по делото. След извършената консултация, св. Д. М. бил транспортиран още същия ден в МБАЛ „С. Г.“, гр. П. с диагноза „счупен таз, вътрешен кръвоизлив в дясната коремна област“ и предаден за последващо лечение. В болница „С. Г.“ още същата вечер Д. М. бил опериран по спешност. Там останал през периода от 28.09.2021 г. до 15.10.2021 г., като бил лекуван в Първа клиника по хирургия за периода 28.09.2021 г. – 12.10.2021 г. и след това в Клиника по ортопедия и травматология за периода 12.10.2021 г. – 15.10.2021 г., след което бил изписан с подобрение, като липсвали медицински и ортопедични противопоказания при изписването“, видно от епикриза /л.167-л.168, Том II ДП/. Същият продължил с домашно лечение около 2 месеца, а впоследствие приемал при по-силна болка в корема и в областта на таза медикамента обезболяващо.

Досъдебно производство е образувано на 28.09.2021 г. по реда на чл.212, ал.2 от НПК, в условията на неотложност с извършено първо действие по разследването - оглед на местопроизшествие и изготвен съответен протокол за извършено престъпление по чл. 134, ал. 1, т. 2 от НК, а именно: За това, че на 28.09.2021 г. в гр. С, обл. Х е причинил средна телесна повреда на Д. М. М. от гр. С., поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност.

В хода на разследването са извършени разпити на установените свидетели; изготвена е съдебномедицинска експертиза и експертиза по безопасност на труда, която дала отговор на въпроса, имал ли е възможност водачът на товарния автомобил от техническа гледна точка да предотврати блъскането на М., при което му били причинени телесни увреждания; изискани са аудиозаписите от ЕЕН 112 и бил направен оглед на диска с аудиозаписи като веществено доказателство. Приложени са заверени копия на СРМПС, Удостоверение за професионална компетентност с № 133-005486/04.02.2022 г., Удостоверение за психическа годност /л.46- л.49, том I ДП/, справка за съдимост, характеристика, справка за водач, ведно с такава за водач/нарушител, както и справка за собственост на МПС-во. Приложен и заверени са копия на медицински документи от ЦСМП - Х., филиал С., ЦСМП гр. Х. и УМБАЛ „С. Г.“, ЕАД - гр. П., включително и История на заболяване с ИЗ № 64748/2961 от 2021 г. от Клиника по ортопедия и травматология и История на заболяване с ИЗ № 61334/2389 от 2021 г. от Първа клиника по хирургия /л.1-л.211, Том II/. Изискани и приобщени по делото са и документи, и справки от ДАИ - Х.,

Дирекция „Инспекция по труда“ /ДИТ/ - гр. Х. и от НОИ-Х., данни от Търговския регистър на Р. България, заверени копия от Книги за регистрирани повиквания от ЦСМП - Х. и от Филиал С., амбулаторни листи /л.1-л.15, Том III ДП/, писмо и справки от Областен отдел „Автомобилна администрация“ – Х. при ИААА /л.28- л.30, Том III ДП /и др., като делото е предявено на 12.09.2022 г. на упълномощения от пострадалия повереник – адвокат Р. М.

С атакуваното постановление досъдебното производство е прекратено на осн. [чл. 243, ал.1, т.1 НПК](#) вр. [чл. 24, ал.1, т.1 НПК](#). Прокурорът е приел, че в случая не било извършено престъпление от общ характер, вкл. Тези по чл. 134, ал.1, т.2 НК, тъй като не била налице правно регламентирана дейност, или занятие от определено лице, като същевременно е налице незнание или тяхното немарливо изпълнение, По отношение на чл. 343, ал.1б. “а“ вр. чл. 342, ал.1 НК прокурорът е приел, че е следвало да бъде нарушено правило за движение, установено по ЗДвП, като по-нататък се обосновава, че следва деянието да е извършено по пътища, отворени за обществено ползване, на които следвало да отговаря местопроизшествието, а именно - чл.1, ал.1, чл.2, л.1 ЗДвП и пар.6, т.30 ДР от същия закон. Приел е, че липсват елементи както от обективна, така и от субективна страна. Същевременно на св. III. бил съставен АУАН за извършено нарушение по чл. 40, ал.1 пр.2 ЗДвП- л. 26 ДП/, като нямало данни за прекратяване на преписката по реда на чл.33, ал.2 ЗАНН. Приел е, че е налице извършено деяние по чл. 133, пр. 2 от НК, но съгласно императивната разпоредба на чл. 161, ал. 2 от НК, за това престъпление наказателното преследване от общ характер се възбуждало по тѣжба на пострадалия, депозирана пред прокуратурата, като в конкретния случай такава тѣжба до РП-Х., ТО-С. не била налице, поради което е прекратил наказателното производство на осн. чл.199 и чл. 243, ал.1 т.1 вр. чл. 24, ал. 1, т.1 от НПК.

Свиленградският РС с атакуваното определение е приел, че постановлението за прекратяване на наказателното производство е необосновано и незаконосъобразно, респ. че разследването не е проведено обективно, всестранно и пълно. Анализирайки събраните по време на досъдебно производство доказателства РС е приел, че е следвало да бъде назначена автотехническа експертиза, която да отговори на следните въпроси: какъв е механизмът и причините за настъпване на произшествието и могъл ли е водачът да предотврати настъпването на ПТП, вземайки предвид характеристиката на пътя, скоростта на движението, видимостта на водача назад с оглед техническите параметри на управляваното от него МПС, както и вземайки предвид показанията на разпитаните по делото свидетели относно изпълнението на разпоредбата на чл.40 от ЗДвП. Според съда не е направен опит да се отстранят допуснатите противоречия между пострадалия и останалите разпитани по делото свидетели, в това число и водачът, тъй като първият сочел, че никой не е указвал на водача при движението му назад, а останалите твърдят точно обратното, което според съда е било от съществено значение с оглед изпълнение, респ. неизпълнение на правилото за водача, предвидено в чл.40, ал.2 от ЗДвП. Именно съгласно тази разпоредба по време на движението си назад, водачът е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, той е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности.

Съдът не може тепърва да решава въпросите по прекратяването, измествайки прокурора в тази дейност, а може единствено да осъществи последващ контрол за законосъобразност и обоснованост на прокурорското постановление, първо прокурорът следва да изпълни добросъвестно и в пълен обем своите процесуални задължения, аргументирайки наличие или отсъствие на възможност за прекратяване на производството поради липса на престъпление изобщо или поради недоказаност на обвинението, с което ще даде възможност на първостепенния съд да упражни дължимият от него контрол по [чл. 243, ал. 4 и сл. НПК](#). Пределите на съдебния контрол в производството по [чл. 243, ал.5 НПК](#) са очертани от посочената разпоредба, като съдът разполага със следните правомощия:

Съдът се произнася по обосноваността на постановлението и проверява неговата законосъобразност. Постановлението е обосновано, когато установените по делото фактически положения обективно съответстват на събрания и проверен по делото доказателствен материал. В настоящия случай ХОС споделя извода на Свиленградския

районен съд за необоснованост на постановлението. Преди всичко следва да се отбележи, че необоснованост е налице, когато разследването е извършено обективно, всестранно и пълно, но прокурорът е допуснал логически грешки при анализа и оценката на доказателствения материал, поради което е направена грешка и при изводите за фактите по делото. Както се посочи, разпитани са всички свидетели, но не са били отстранени по съответния в НПК ред противоречията помежду им, не е била назначена съответно автотехническа експертиза, която да установи механизма на деянието, причините за настъпване на произшествието и могъл ли е водачът да предотврати настъпването на ПТП, вземайки предвид характеристиката на пътя, скоростта на движението, видимостта на водача назад с оглед техническите параметри на управляваното от него МПС, както и вземайки предвид показанията на разпитаните по делото свидетели относно изпълнението на разпоредбата на чл.40 от ЗДвП. В този смисъл правилно РС е приел, че е налице непълнота на доказателствения материал, респ. че разследването е проведено формално и едностранно.

Постановлението е законосъобразно, когато е съответно на материалния и процесуалния закон. За да прецени дали е налице съответствие с материалния закон, съдът е длъжен да провери дали деянието представлява престъпление. ХОС намира изводите на РС-Свиленград и в тази насока за правилни. Вярно е, че не е налице престъпление по [чл. 134 НК](#), тъй като нормата изисква да бъде установено от обективна страна, че дейността, при упражняването на която е настъпила телесната повреда на пострадалото лице е правно регламентирана дейност, изискваща специални знания и умения; че същата е източник на повишена опасност т.е. рискова дейност, от която е възможно да настъпят отрицателни резултати; че увреждането е причинено поради незнание-липса на достатъчно познания или опит или поради немарливо изпълнение- несъобразяване с установените правила за упражняване на конкретната дейност, като следва да бъдат установени конкретни нарушения на определени нормативно предвидени правила за упражняване на дейността, както и да се изследва дали е налице причинно-следствена връзка между деянието-действие или бездействие на дееца и настъпилия резултат. Диспозицията на нормата на [чл. 134 от НК](#) е бланкетна и съставът ѝ се запълва от конкретни нарушения на разпоредби на нормативни актове- правилници, наредби -трудови и административни, което в случая не е било установено.

Според този състав на ОС, както и правилно е приел РС, двете норми – тази на [чл. 343](#) вр. [чл. 342, ал. 1 от НК](#) и тази на чл.134 са бланкетни, т. е. следва да бъдат допълнени с други норми, съдържащи се в нормативен източник, различен от НК. Същевременно двете норми са в съотношение на обща (чл.134, респ. [чл. 123 от НК](#)) към специална ([чл. 343 от НК](#)).

При проверката си, настоящият съд, както и първият съд, дължи отговор на въпроса извършено ли е пълно, всеобхватно и обективно разследване, съгласно стандартите на [чл. 14, ал. 1 НПК](#), т. е. съдържа ли се в делото потенциал за събиране на нови доказателства или всички възможни и необходими за конкретния случай вече са събрани и проверени.

Категорично следва да се посочи, че не е проведено пълно, всеобхватно и обективно разследване, а наказателно-правният спор съдържа потенциал за събиране на нови доказателства. Съобразно дадените от РС- Свиленград указания по събиране на доказателствени източници, държавното обвинение следва да събере и провери всички възможни и необходими такива за законосъобразното решаване на делото. В този смисъл, част от значимата в случая фактология е естеството на мястото, на което е станал ударът на пострадалия (от задната част на ППС, управлявано от св. Ш. : част от двор на къща, т. е. земна площ, която не е била предназначена и обикновено не се е използвала за движение на

МПС или пешеходци. Поради това и прокуратурата е приела / без да бъде изследван въпросът представлява ли този участък път по смисъла на пар. 6 т.1 ЗДвП/ и без да е назначена съответна експертиза, като прокурорът се е задоволил да приеме, че самото място на удара, не може да се определи като "път" по смисъла на [§ 6, т. 1 от ДР на ЗДвП](#), като е приела, че установените фактически положения са извън обсега на чл. 1, ал.1, чл.2, ал.1 ЗДвП и пар.6, т.30 от ДР на ЗДвП и в случая няма пътно-транспортно произшествие.

Същевременно извън вниманието и на прокуратурата е останал фактът къде е започнало и къде в преимуществената му част се е осъществило управлението на МПС от страна на Ш., която именно дейност е съществена за инкриминиране и чийто едва финален етап е в двора на къща, при това само на задната част от МПС-то. Движението на МПС е започнало и е било осъществено извън двора на къщата, като теренът там определено е път по смисъла на ЗДвП. Мястото е описано в обстоятелствената част на постановлението като „улица тупик,, - продължение на улица „В.“ в гр. С. Следва да се отчете и това, че при множество произшествия, безспорно определени в практиката като пътно-транспортни, движението на МПС е започнало и осъществявано до определен негов етап на път, но фаталните за нечий живот или увреждащи нечие здраве или имущество удари на МПС – например в крайпътни съоръжения или крайпътни дървета, са осъществени извън пътя, напуснат от МПС във финалния етап от движението му. Т. е. от значение е и как и къде непосредствено преди вредоносния удар е било осъществявано управлението на МПС като инкриминирана дейност, причиняваща определени също инкриминирани последици.

Според настоящия състав на визивната инстанция, изводът на РС, че несъбирането на посочените доказателства, както и отказът на прокурора/ л.80-83 ДП/, респективно неназначаване на автотехническа експертиза, води до необоснованост на изводите за липса на престъпление, е обоснован. Всъщност една от задачите, отговори на които е следвало да бъде даден от експерт с друга компетентност, е била поставена на експерта по безопасност на труд, а именно: имал ли е възможност водачът на товарния автомобил от техническа гледна точка да предотврати блъскането на М., при което му били причинени телесни увреждания.

Предвид това правното определяне на деянието, след като се назначи съответната автотехническа експертиза с дадените от РС- Свиленград указания, включително със задачата, неправилно поставена от прокурора на експерта по безопасност на труда, респективно да се проверят противоречивите показания на свидетелите по предвидени в НПК ред, и да се прецени дали не е налице друго престъпление от НК при нарушение на нормите от ЗДвП, въпреки че деянието е било определено от прокуратурата с постановлението за прекратяване на наказателното производство за съответстващо на [чл. 134 от НК](#), а фактологията поначало е била определима по специалния текст на [чл. 343 вр. чл.342 от НК](#).

По тези съображения ХОС счита, че определението на РС- Свиленград е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Водим от гореизложеното, окръжният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 232/21.11.2022год. на Свиленградския районен съд, постановено по НЧД № 748/2022 г., с което е отменено Постановление от 10.11.2022год. на прокурор от РП- Хасково, ТО- Свиленград за прекратяване на наказателното производство на осн. 243, [ал.1, т.1 НПК](#) във вр. [чл. 24, ал.1, т.1 НПК](#), водено по ДП № 321/2021год. по описа на РУ- Свиленград, пр. пр. вх. № 4389/2021год. по описа на РП- Хасково, образувано за престъпление по чл. 134, ал.1, т.2 НК и делото е върнато на ХРП на осн. [чл. 243, ал.4 и ал.5 НПК](#).

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____